

เทศน์เช้า วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๙

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะนะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรารภนารื้อสัตว์ชนสัตว์

หลวงปู่มั่นบอกว่า “ดีที่ ดีที่สุด ดีคือไม่มีโทษ”

ไ้ความดีๆ ที่มีโทษนะ เมตตาสงสาร ทำแต่ความดี สร้างปัญหาให้สังคมเยอะแยะ เลี้ยง
นกพิราบนั้นนะ เลี้ยง همانันนะ

สัตว์เดรัจฉานมันก็รักความสุข เกลียดความทุกข์ทั้งนั้นนะ แต่สัตว์โลกเป็นไปตามกรรม

สพเพ สตฺตา สัตว์ทั้งหลายเป็นเพื่อนเกิด แก่ เจ็บ ตายด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น เป็นสุขๆ
เกิด สร้างคุณงามความดีๆ ของเราใจ

เราเกิดเป็นมนุษย์พบพระพุทธศาสนา ทำคุณงามความดีอย่าเบียดเบียนคนอื่น อย่าให้
เป็นภาระคนอื่นเขา เป็นภาระคนอื่นเขา เขาแบกรับภาระไม่ไหว

นี่ไง จะทำความดี ความดีที่ไม่มีโทษใจ เราฝึกหัดประพฤติปฏิบัติขึ้นมา เราจะทำคุณ
งามความดีของเรา มีโทษไหม

นิมิตนั้นแหละ กิเลสนั้นแหละ มันพาเตลิดเปิดเปิงไปนั้นแหละ ไม่มีร่องไม่มีรอย เอา
ความดีมาจากไหน

ความดีๆ หลวงปู่มั่นท่านภาวนาของท่านนะ ท่านอยู่ในป่าในเขาของท่าน หลวงตาพระ
มหาบัวท่านบอกว่า ภาวนาไม่ให้ใครเห็น

ทำความดีเขาไม่อดหรอก ใ้ที่ดูยายๆ ไร่สาระ ความดีของเขา เขาทำเพื่ออำนาจ
วาสนาบารมี ถ้าอำนาจวาสนาบารมีนะ เราสร้างคุณงามความดีมาจากภายนอก ถ้าภายในๆ
เรารู้ไ้ ภายในๆ รู้เพราะอะไร

เพราะใครนั้ก็แล้วแต่ มันเกลียดการกระทบกระทั่ง เกลียดการคลุกคลีตีโมง เพราะอะไร
เพราะมันทำให้ฟุ้งซ่าน แล้วเราพยายามจะทำให้จิตเราสงบเข้ามา แล้วไ้ความฟุ้งซ่านนั้นนะ
เข้ามากดทับ เข้ามาขุดคุ้ย

ไม่รักหมู่คณะ ไม่มาคุยกัน

คุยกับใคร คุยกับกิเลสสิ

เวลาครูบาอาจารย์ของเราท่านสร้างคุณงามความดีของท่าน ท่านทำคุณงามความดี
ของท่านนะ อยู่คนเดียวก็อยู่ไ้ อยู่หมู่คณะก็อยู่ไ้

หมู่คณะที่ดีงามนะ เราก็แปะไ้นานหน่อย ถ้าหมู่คณะที่ไม่ดีงาม เราก็ตัดทิ้งๆ เพราะ
อะไร ดีที่ไม่มีโทษ

ดีที่แบกหามเขา ขี้นหัว ขี้นหลังเต็มไปหมดเลย มีแต่ขี้น

ถ้าเอาคุณงามความดีๆ ไ้ ดีที่ไม่มีโทษ ดีที่ไม่มีโทษนะ สติ สมาธิ ปัญญา มัคโค ทางอัน
เอกในสายกลางในพระพุทธศาสนา

พระพุทธศาสนา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรารถนาไ้สัตว์ชนสัตว์ ถ้าไ้สัตว์
ชนสัตว์ เราเกิดมา เห็นไหม ทางรัฐบาลเขาก็สวัสดิการจัดหาไ้เพื่อความสงบสุข แล้วเราไปเห็น
คนทุกข์คนจน คนที่ช่วยตัวเองไ้ไม่ได้ ทุกคนเห็นแล้วก็เศร้าทั้งนั้นนะ

แล้วคนที่เขาเป็นคนอนาถา คนไม่มีบ้าน เวลาเขาไปสัมภาษณ์ไ้ กระผมเมื่อก่อนเป็น
เจ้าของตลาดหุ่นเลยนะ นักเล่นหุ่นทั้งนั้นนะ เวลาเขาตกทุกข์ไ้ยากไ้ ผู้รับเหมาๆ เวลา
ผิดพลาดขึ้นมา เขาโดนยึดทรัพย์หมดนะ สุดท้ายแล้วเขาก็ไปนอนข้างถนน เวลาไปถามเขาอะ
ผมเคยมีนะ ผมเป็นเจ้าของบริษัทรับเหมาก่อสร้างนะ

มองคน มองแต่ภายนอกใช้ใหม่ ภายในของเขา เขาระหกระเหินมาขนาดไหน แล้วเราจะ
เราที่ว่าเรามีกำลังอยู่นี้ มีสติปัญญารักษาทรัพย์สินของเราได้หรือไม่

คนที่ฉลาดเท่านั้นถึงจะรักษาทรัพย์สมบัติของตนได้ ครอบครองได้ก็รู้จักประหยัดมัธยัสถ์
ของที่เสียหายรู้จักซ่อมแซมนะ ครอบครองนั้นจะยั่งยืน ครอบครองได้สุรุ่ยสุร่าย ใช้จ่ายมือเติบ
ครอบครองนั้นมองอนาคตได้เลย

ดีที่มีโทษและดีที่ไม่มีโทษ

เราอย่าคิดว่าทำความดีๆ คุยฉวยๆ

มันลิเก

ดีของเราเนะ อยู่คนเดียวก็ต้องอยู่ได้ เวลานั่งสมาธิขึ้นมา ให้มันสงบระงับเข้ามาได้ ถ้า
มันสงบเข้ามาแล้ว นั่นนะมันจะมีโทษอะไรของมันบ้าง

ทำไมคนเราเกิดมาไม่มีเวรมีกรรมเลยใช้ใหม่ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไง เศษ
กรรมๆ ไง จะบริณิพพาน บอกพระอานนท์ “อานนท์ เราหิวกระหายน้ำเหลือเกิน ไปตักน้ำให้เรา
ฉันหน่อย”

พระอานนท์ไปแล้วล๊ะล๊ะลั้ง ตักไม่ได้ น้ำมันขุ่น ขุ่นเพราะอะไร ขุ่นเพราะมันมีเกวียน
สินค้าที่เขาเพิ่งขับผ่านไป

พระอานนท์นิมนต์องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า “ขอให้พระองค์จงเสด็จไปข้างหน้า
เถิด มีลำธารข้างหน้าอยู่”

“เรากระหายเหลือเกิน”

พระอานนท์ไปตัก พอตักตรงนั้นมันใส ใส่เฉพาะที่ตักนั้นแหละ เพราะอำนาจวาสนา
บารมีขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวรกรรมๆ มันก็มีของมัน เห็นไหม แม้แต่องค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้า เศษเวรเศษกรรม

เศษกรรม สอุปาทิเสสนิพพาน พระอรหันต์ที่ดำรงธาตุขันธ์อยู่ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เทวทัตจ้างให้นายธนูไปยิง ๔ คน ตัดตอนๆ ๑๖ ชุดนะ

นี่ไง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า โอ้โฮ! เป็นศาสดาแล้วทุกคนจะเคารพนบนอบไปหมดหรือ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกพระไว้ไง

ภิกษุทั้งหลาย ถ้าพวกเธอโดนโลกธรรม ๘ ทำความดีแล้วชาวบ้านเขาเสียดสี ชาวบ้านเขานินทา ชาวบ้านเขากลับแก้ง อย่าเสียใจ ให้ดูเรตถาคต ท่านโดนมากกว่า มากกว่าเยอะเลย

ท่านสอนพระนะ ช้างศึก เวลาเข้ายุตหัดถึมันไม่กลัวลูกธนูของใครทั้งนั้น ไม่กลัวอะไรทั้งสิ้น มันบุกเข้าไปเลย ช้างศึกออกรบ

นี่ไง นักรบๆ ไง หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ครูบาอาจารย์ของเรา เวลาพบกับกิเลสในใจ ฟังหลวงตาพระมหาบัวท่านพูดสิ เวลาท่านนั่งตลอดรุ่ง เหมือนกับไปเอาฟืนนะ มากองใส่ตัวเอง แล้วจุดไฟเผาขึ้น มันร้อน มันเจ็บปวดขนาดนั้นนะ แต่เวลาพิจารณาไปแล้วมันหลุดหมดเลย จิตนี้เด่นดวงขึ้นมาเลย มันเป็นเพราะอะไรละ

ทำดีที่ไม่มีโทษ

ถ้าเป็นเรา โอ้โฮ! แหกปาก แหกกระเซอเลยละ ไม่มีใครช่วยๆ

ใครจะช่วย กรรมใครเป็นคนทำ ความดีเราก็ทำอยู่นี่ไง ดีที่ไม่มีโทษนะ อย่าให้มันไปเบียดเบียนคนอื่นเขา อย่าให้กระทบกระเทือนเขา

เวลาหมู่คณะที่อยู่ด้วยกัน เวลาเขาเดินไม่มีเสียงเลย เวลาเดินไปไม่มีเสียงนะ เวลาทำข้อวัตรแก้ๆๆ แสดงว่าขาดสติ หลวงตาไล่ออกจากวัดเลย

กวาดวัดๆ ขูดเอาไผ่ไหม เขาให้ตีตาด ไม่ใช่ขูดดิน เขาให้ทำให้ผิวกัดสติปัญญาขึ้นมา แล้วครูบาอาจารย์เขามีหุมีตาทั้งนั้นนะ ใครทำอย่างไรมันออกมาจากจิตมันทั้งนั้นนะ ออกมา

จากจิตใต้สำนึกอันนั้น แล้วจิตใต้สำนึก นั้นมีโทษหรือไม่มีโทษ มันเป็นบาปหรือมันเป็นกรรม มันสร้างคุณงามความดีอะไรขึ้นมา

เวลาเราทำชั่ววัตร เราทำชั่ววัตรนี้ เราทำเชื่อตามชั่ววัตรปฏิบัติในธรรมวินัยขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เราทำเคารพองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เราทำด้วยความเคารพบูชา เราทำด้วยความนุ่งเรง เราทำด้วยความอาภายาญ เราทำด้วยความปกติสุข ไม่มีโทษกับใคร

แต่เวลาตีตาด มันมีมด มีเหือบ มีไร เราก็พยายามหลบหลีกถ้ามีสติปัญญา ถ้าเราจะมีโทษๆ มีโทษเพราะว่าบางคนเห็นสภาพ มันอ่างเลยนะ มันจะกำจัดมดกองนั้น มันไปเอาไม้กวาด มันจะกวาดพื้นที่

เจตนา เห็นไหม เราตีตาดๆ ตามเวลาของพระ เวลาหมู่คณะที่ตั้งกติกากันไว้ ถ้าเราเห็นอะไรที่มันเป็นโทษกับใคร เราก็หลบหลีกเอา

แต่ถ้ามันเป็นธรรมๆ นะ ขึ้นบาน ศากยบุตรพุทธชินโรส บวชเป็นพระๆ ตั้งแต่อุปัชฌาย์ให้กรรมฐาน ๕ กรรมฐาน เกสา โลมา นขา ทันตา ตโจ รุกขมูลเสนาสนัง เป็นงานหลักของพระที่ฝึกหัดปฏิบัติ แล้วชั่ววัตรปฏิบัตินั้นนะมันก็พยายามจะระงับโทษในใจของตัวเอง

จิตที่มันพุ่งชาน จิตที่มันคร่ำครวญ ที่มันบอกว่า ไอ้โฮ! ไม่มีใครสนับสนุนเลย

ฟังแล้วมันทุเรศ จะออกอุตงค์ก็ไม่มีกลด ไม่มีบาตร จะต้องไปเรียไรแล้วเรียไรอีก

มึงไม่ต้องทำหรรออย่างนั้นนะ

ครูบาอาจารย์ของเราท่านฝึกหัดนะ เหลาวิวกลด หาผ้ามามุง แล้วหัดตัดเย็บ บริหารทำเอากับมือทั้งนั้นนะ ทำเอากับมือแล้วเป็นช่าง นายช่างไม่กลัวรถของตัว บ้านของตัวชำรุดทรุดโทรม เพราะนายช่างมันจะซ่อม

ทำอะไรไม่เป็นเลย ไม่เอาอะไรทั้งนั้น เวลาอะไรมาก็ “ไม่มีใครส่งเสริม พระพุทธศาสนาจะไม่เจริญ พระพุทธศาสนาเจริญต้องส่งเสริมพระปฏิบัติ”

“พระปฏิบัติออกไปรบกับกิเลสในป่าในเขา เราเป็นชาวพุทธ เราต้องส่งเสริม”

ส่งเสริมทำไม ส่งเสริมอะไร มั่นงอมืออเท้า มันทำอะไรไม่เป็นเลย

หลวงปู่่มั่นนะ ก่อนบวชต้องเป็นปะขาวอย่างน้อยๆ ต้อง ๔-๕ ปี ต้องหัดตัดเย็บให้ได้
ท่องปาติโมกข์ไม่ได้ ไม่ให้บวช นี่ไง เขาคัด เขาเลือก เขาแยกของเขามาตั้งแต่ต้น แล้วใครจะเข้า
มา

ดีที่ไม่มีโทษไง ดีที่จะปฏิบัติด้วยความอาญาญ ปฏิบัติด้วยความรื่นเริง บุญของศีลเสม็จ
พระสัมมาสัมพุทธเจ้า แล้วถ้าจิตมันสงบนะ พุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน องค์เสม็จพระสัมมาสัม
พุทธเจ้าอยู่ที่กลางหัวอกของเราเลย แล้วกลางหัวอกนี้มันแบ่งบานขึ้นมา กลางหัวอกมัน
มหัศจรรย์ขึ้นมา กลางหัวอกนั้นถ้ายกขึ้นสู่วิปัสสนาให้เป็น ถ้ายกขึ้นสู่วิปัสสนาเป็น เห็นไหม ดี
ไม่มีโทษ โทษก็โทษกิเลสทั้งนั้นนะ

นี่เหมือนกัน ภายนอกนะ เกิดมาเป็นคนไข้ไหม มนุษย์ก็เป็นสัตว์สังคมทั้งนั้นนะ เห็น
เลี้ยงนกเขา เลี้ยงอะไร ชาวบ้านเขาไปร้องเรียนเขต โอ้ย! วุ่นวายไปหมด

เมตตานะ ฉันทรักสัตว์ โคตรรักเลย

แล้วมนุษย์ที่เขาตกมันขึ้นก็พิราบ มนุษย์ที่เขาโดนหมากัด เอ็งไม่รักมนุษย์เลยหรือวะ
เอ็งรักสัตว์ แต่ไม่สนใจมนุษย์เลยหรือวะ

ทำอะไรมันต้องมีเหตุมีผลของมัน คนที่มีสติปัญญาไง ตั้งแต่ภายนอกเรายังบริหาร
จัดการความเป็นอยู่ของเราไม่ได้ แล้วเอ็งจะไปค้นคว้าหาใจของตนได้อย่างไร

อดตา หิ อดตโน นาโถ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน

ตนเวลาร่างกายนี้เนะ โอนสัญญาติมันก็โอนไปหมดแล้ว ตายแล้วเขาก็จำหนายแล้ว แล้ว
เวลาฝึกหัดปฏิบัติ องค์เสม็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรารถนาเรือสัตว์ชนสัตว์ เรือหัวใจของสัตว์
โลก เพราะจิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ จิตนี้ไม่เกิดโดยกตีกา จิตเกิดเพราะกรรม การกระทำ
ทำดีทำชั่วไง

คุณสิ เวลาลูกศิษย์องค์เสม็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าฟังเทศน์องค์เสม็จพระสัมมาสัม
พุทธเจ้าไป บางคนฟังจนหูแทบระเบิด ไม่รู้เรื่องอะไรเลย พาหิยะฟังคนเดียวเป็นพระอรหันต์เลย

ปฏิบัติในสมัยพุทธกาล ผู้ปฏิบัติง่ายรู้ง่ายก็มากมาย ผู้ที่ดูไถ ถ้าไม่ดูไถมันจะมีวินัยมา ๒๑,๐๐๐ ข้อนี้หรือ

ผู้ที่การกระทำ อนุบัญญัติฯ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบัญญัติขนาดไหน มันก็เดินผ่านไป ออกไปข้างทางนั่นนะ อนุบัญญัติตามมันไป ตามมันไปเพราะอะไร

ถ้ามันทำได้ ภิกษุอื่นเขาจะเอาเป็นแบบอย่าง ภิกษุอื่นที่เข้ามา อนุชนรุ่นหลังที่มาบวช มาศึกษาค้นคว้า ถ้าเขาเห็นทำอย่างนั้นเขาก็ตามไป

ถ้าเห็นอย่างนั้นตามไปแล้ว เราวางไว้ อย่าเพิ่งตัดสินอะไรทั้งสิ้น เปิดพระไตรปิฎก ค้นคว้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ธรรมและวินัย

วินัยก็บังคับไว้ กฎหมายยังเขียนไว้อย่างนั้นนะ แต่พฤติกรรมทำไมมันเป็นอย่างนี้ ทำไมมันแตกต่างกันไป

นี่ไง ถ้าเราไม่เชื่อตามๆ กันมา เราฟังแล้ว

หลวงตาพระมหาบัวท่านเป็นมหานะ ท่านไปอยู่กับหลวงปู่มั่น ท่านเล่าให้ฟัง เวลาหลวงปู่มั่นทำอะไรมันก็เห็นนั่นนะ แต่ก็ไปเปิดพระไตรปิฎก ทั้งๆ ที่ท่านเป็นมหานะ เพียะๆ มันเคารพทั้งข้างนอก ข้างใน

นี่ไง หลวงปู่มั่นท่านพูด “หมู่คณะจำมหาไถนะ มหาดีทั้งภายนอก”

ภายนอกก็ข้อวัตรปฏิบัตินี้ไง ภายนอกก็กติกานี้ไง ภายนอกก็กฎกติกาที่จะเข้าไปสู่หัวใจของตน

“มหาดีทั้งภายนอกและภายใน”

ภายในๆ บุคคล ๔ คู่ ผูกมัดปฏิบัติขึ้นมา เพราะหลวงปู่มั่นเป็นผู้อบรมบ่มเพาะมา หลวงปู่มั่นเป็นผู้แก้จิตมา แก้จิตๆ เพราะอะไร เพราะคนเข้าไปแล้ว ไปเห็นกิเลสแล้วจะสู้อะไรมัน จะเอาอะไรไปสู้กับมัน แล้วสู้กับมันก็แพ้ราบคาบ แพ้ราบคาบก็ว่างหมดเลย

หลวงปู่มั่นฟาด ดิ่งออกมาๆ มันต้องใช้สติให้ปัญญาสิ มันต้องมีสมาธิ มันถึงมีกำลัง จิตมันถึงเป็นตัวของมันเองได้ มันต้องมีปัญญา ปัญญาเกิดจากจิต ไม่ใช่ปัญญาเกิดจากกรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จำมาๆ แล้วก็ตัวเองรอบรู้ไปทุกอย่าง พฤติกรรมเบื้องหลังเป็นอีกอย่างหนึ่งเลย

ดีที่ไม่มีโทษ

ดีที่มีโทษ ก็อ้างไง ทำดีๆ ตั้งพรรคการเมืองเว้ย พรรคทำดี แล้วประชาชนต้องเลือกหมด ประชาชาติฉิบหายเลย

ทำดี ทำดีไม่มีโทษ ทำดีมันต้องลงสู่ทางสายกลางในพระพุทธศาสนา ไม่ลำเอียงไปข้างใดทั้งสิ้น มันเป็นข้อเท็จจริงนะ

โลกนี้พร่องอยู่เป็นนิจ

หลวงตาพระมหาบัว โครงการช่วยชาติฯ ท่านพูดไว้ “ถ้าเรามีนะ เราจะเอารถแทรกเตอร์ไถทองคำให้ชาติไปเลย แต่เรามันไม่มี”

มนุษย์เหมือนกัน ต้องมีปัจจัยเครื่องอาศัย พระก็บิณฑบาตเลี้ยงชีพตามแต่อำนาจวาสนา มันจะได้มากได้น้อยก็บุญกุศลของตน แล้วพยายามฝึกหัดหัวใจของตนขึ้นมาให้มันเป็นธรรมขึ้นมาได้ แล้วต้องให้มันเป็นความดีที่ถูกต้องชอบธรรม ดีที่ไม่มีโทษ

อย่าเอาโทษไปป้ายใคร อย่าไปเกาะหลังใคร อย่าไปเหยียบหัวใคร อย่าไปทำลายใคร ทำลายกิเลสในใจของตน เอวัง